

Vad är skogsbruk?

Text och foto: Tord Bodin

En kväll när jag kom hem låg ett foto på mitt skrivbord vilket kan ses här ovanför. Något följebrev eller andra noteringar stod inte till buds annat än att det är i Olof Nilssons ägo och föreställer troligen hans far Lars-Olof Nilsson.

Där kunde historien slutat om jag inte börjat fundera över vart skogsbruket är på väg. Låt mig först säga att jag inte på något sätt är expert på skogsbruk så det kan mycket väl vara på väg mot rätt håll. Jag kan emellertid inte låta bli att tänka tillbaka på tiden när man i slutet på 50-talet stod och såg ut i gryningsljuset och häst och körare var på väg upp mot skogen för att sedan vända tillbaka i skymningen.

Jag kommer tydligt ihåg vintervägen upp mot skogen och på den tiden kunde man färdas där endast till fots eller möjligen i gynnsamma fall även med spark. Många bybor förlade sina söndagsufflykter upp mot skogen och där efter vägen blev det en naturlig mötesplats för en pratstund. Medhavt kaffe var heller inte ovanligt.

Vid bron över ån hängde en hink där hästarna fick sitt vatten efter att dragit timret ut ur skogen och var på väg till målet, sågen i Oppala som revs 1964. Veden kördes hem för att sågas och klyvas i det gemensamma sågverk som byns bönder hade.

Jag var själv med i 14 års åldern hos en del bönder och satt vid yxorna, något som jag tror inte många föräldrar skulle tillåta sina barn idag. Efter en vinters avverkning i skogen syntes inte allt för stora ingrepp, lite ris och spår i snön var vad man lämnade efter sig.

Ja det var lite tankar kring den hästbild som låg på mitt bord, men det slutar inte där. Efter att ha åkt vägen över Hillevik, Utnora och Harkskär där det moderna skogsbruket förvandlat omgivningen till oigenkännlighet kunde jag inte låta bli att fundera över om detta är de rätta avverkningsmetoderna. Några tallar har förvisso lämnats kvar för att kanske blåsa omkull när vinterns stormar tar i. Jag fick också möjlighet att fotografera dagens utrustning för att få fram stockarna ur skogen.

Vår generation har nu upplevt tider när körare sittande på en hösäck i sakta mak med häst och "vedbuss" drog till skogen för ett dagsverke. Vi har också sett de moderna maskinerna med dator och GPS lägga ut färdvägen över hyggena. När dessa hyggen i en framtid skall avverkas igen vilken utrustning kommer då att användas? Den kanske inte ens är markbunden? Eller också sitter man där bakom sin häst igen?

[Hillebygden, Nr. 2, 2010]